

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010228
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5820010228.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. decembra 2022 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovej prejednal odvolanie obžalovaného K. I. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/62/2020 z 12.7.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. I. z a m i e t a ako nedôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovanému K. I. uložil podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prvostupňový súd vydal rozsudok po tom, čo Krajský súd v Žiline uznesením z 31.3.2022 pôvodný rozsudok okresného súdu z 18.5.2021 zrušil vo výroku o treste a uložil okresnému súdu doplniť dokazovanie v tomto smere.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný. V odvolaní uviedol, že do dňa podania odvolania mu nebol doručený rozsudok okresného súdu. Sudkyňa okresného súdu opätovne pôsobila zaujato. Žiada o opätovné prehodnotenie trestu.

V dodatku k odvolaniu obžalovaný uviedol, že jeho manželka E. I. uviedla, že je ako osobitný príjemca jeho výsluhového dôchodku, ktorý je vo výške cca 600,- eur. Tento príjem minie na spoločnú pôžičku v N. I. I. vo výške 200,- eur, elektriku pre rodinný dom vo výške 124,- eur, vodu vo výške 30,- eur, výživné vo výške 120,- eur. Zostáva jej 290,- eur, z ktorých peňazí ešte platí stavebné sporenie jeho deťom vo výške 60,- eur na dcéru A., 50,- eur na syna A. a 50,- eur na A.. Na stravu už neostáva. Uviedol, že ako poberateľ dôchodku je povinný nahradiť z dôchodku trovy výkonu trestu vo výške 50% dôchodku - v jeho prípade 325,- eur. Odpykávaním trestu by bola zasiahnutá jeho rodina. Žiada o prehodnotenie, či je potrebné nariaďovať nepodmienečný trest. S manželkou nie sú rozvedení a ani sa tak nechystajú urobiť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, proti ktorému bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, pričom mal na zreteli povinnosť prihliadnuť aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a následne zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, avšak toto nie je dôvodné.

Krajský súd v Žiline vo svojom predchádzajúcom uznesení z 31.3.2022, ktorým potvrdil v pôvodnom rozsudku okresného súdu výrok o vine a výrok o ochrannom opatrení, uložil okresnému súdu doplniť

dokazovanie so zameraním na zisťovanie majetkových pomerov rodiny obžalovaného a prípadnej závislosti jeho manželky a jeho detí od jeho príjmov s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste po vrátení veci na ďalšie konanie a rozhodnutie, krajský súd poznamenáva, že preskúmaním spisu zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku a v súvislosti s výrokom o treste vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a podľa názoru krajského súdu dôkazy v tomto smere aj vyhodnotil v súlade so zákonom. Doplnil dokazovanie, a to najmä opätovným výsluchom obžalovaného, ako aj poškodenej E. I. na zisťovanie pomerov obžalovaného, najmä na zisťovanie majetkových pomerov rodiny. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, o ktoré dôkazy svoje zistenia oprel, pokiaľ ide o výrok o treste. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je vo vzťahu k výroku o treste podrobné a zrozumiteľné a krajský súd sa s ním stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje.

Zo spisu vyplýva, že obžalovaný je poberateľom výsluhového dôchodku vo výške 652,51 eur, ktorý je vyplácaný manželke E. I., pričom v prípade nastúpenia do výkonu trestu mu nebude výplata výsluhového dôchodku pozastavená. Iný príjem obžalovaný nemá. Peniaze na cigarety mu dáva dcéra, ktorá s obžalovaným žije v jednej domácnosti spolu s bratom, ktorý pracuje v zahraničí. S manželkou E. I. momentálne nežije v spoločnej domácnosti, poškodená žije u svojho otca s najmladším synom, ku ktorému má obžalovaný vyživovaciu povinnosť. Všetky poplatky, ktoré súvisia s rodinným domom, kde býva obžalovaný s najstaršou dcérou, hradí manželka z výsluhového dôchodku obžalovaného. Z výsluhového dôchodku manželka berie aj výživné na najmladšieho syna. Zvyšné dve deti sú plnoleté, obidve pracujú, a teda môžu sa podieľať na výdavkoch na domácnosť, nakoľko žijú v dome s obžalovaným. Majú jednu pôžičku, ktorú spláca manželka z obžalovaného výsluhového dôchodku. Manželka stály príjem nemá. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol už v minulosti súdom trestaný, a to za úmyselný trestný čin, pričom súdený skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že trest uložený prvostupňovým súdom obžalovanému zodpovedá stavu vecí a zákonu. Ani predchádzajúce odsúdenie nemalo na obžalovaného dostatočný výchovný vplyv v tom smere, aby v budúcnosti viedol riadny život. Obžalovaný je osobou, ktorá sa opakovane dostáva do rozporu so zákonom v trestnoprávnej rovine, a to pod vplyvom alkoholu, preto možno konštatovať, že u obžalovaného sa jedná o recidívu trestnej činnosti. Obžalovaný sa súdeného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia. Navyše bolo by neopodstatnené očakávať, že po porušení podmienky (spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia), ktoré nemalo na obžalovaného očakávaný výchovný vplyv a nevedlo k jeho náprave a prevýchove, bude postačovať k jeho prevýchove len podmienenečný trest odňatia slobody. Navyiac uloženie ďalšieho podmienenečného trestu odňatia slobody vylučuje priamo ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., ako na to správne poukázal aj okresný súd. Len výkonom nepodmienenečného trestu odňatia slobody vo výmere určenej prvostupňovým súdom možno aj podľa názoru krajského súdu zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti obžalovaným a vytvoriť tým aj podmienky k jeho náprave a prevýchove. Trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom podľa názoru krajského súdu dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou a zároveň je v súlade s ustanovením § 34 ods. 3 Tr. zák., a teda postihne len obžalovaného bez akéhokoľvek vplyvu na jeho rodinu a jemu blízke osoby, čo bolo po doplnení dokazovania na okresnom súde dostatočne zistené.

Zákonu zodpovedá aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní poukazuje na svoje rodinné pomery a finančnú situáciu rodiny, v tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že týchto rodinných pomerov si bol obžalovaný vedomý aj v čase páchania trestnej činnosti a pokiaľ by mu skutočne na nich záležalo tak, ako uvádza v odvolaní, mali mu práve tieto rodinné pomery zabrániť v páchaní trestnej činnosti, nakoľko si musel byť vedomý, že prípadným výkonom trestu odňatia slobody bude sťažená jeho starostlivosť o rodinu. Navyše úmyselnej násilnej trestnej činnosti sa dopustil voči svojej manželke.

Za neopodstatnenú považuje krajský súd odvoláciu námietku obžalovaného, že mu nebol doručený rozsudok okresného súdu, nakoľko tento mu bol doručený uložením na pošte, keď v takomto prípade platí fikcia doručenia v zmysle § 66 ods. 3 Tr. zák., o ktorej skutočnosti bol obžalovaný riadne poučený.

Taktiež neopodstatnená je aj námietka obžalovaného, že bude musieť uhradiť trovy výkonu trestu odňatia slobody, aj keď je dôchodca, nakoľko prípadná úhrada trov výkonu trestu odňatia slobody nie je zákonným kritériom pri určovaní druhu a výmery trestu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje výrok o treste v napadnutom rozsudku za zákonný a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré rozsudku prvostupňového súdu predchádzalo, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného K. I. podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.